

eul_wid: oqu-ae

Φρύνιχος ὁ Βιθυνός · Phrynichus of Bithynia

Selections

Ἐκλογαί

Period: *Ῥωμαϊκή* **Roman**
Dialect: *Ἀττικίζουσα* **Atticizing**
Domain: *Γραμματική* **Grammar**
Format: *Πραγματεία* **Treatise**

- 4 Ὑπόδειγμα οὐκ ὀρθῶς, παράδειγμα δέ. Ἐμπτύει μου μὴ λέγε, ἀλλὰ καταπτύει μου.
10 Εὐχαριστεῖν μὴ λέγε, ἀλλὰ χάριν εἰδέναι. Ἄρτι ἤξω μὴ εἵπης, ἀλλ' ἄρτι ἀφικόμην.
12 Τέμμαχος κρέως ἢ ἄρτου ἢ πλακοῦντος μὴ λέγε, ἀλλὰ τόμος· τὸ δὲ τέμμαχος ἐπὶ ἰχθύος μόνον.
Ἄμυναν μὴ εἵπης, ἀλλὰ ἀμύνασθαι.
15 Σημῆναι, καθῆναι, θερμῆναι διὰ τοῦ η. Διωρία ἀδόκιμον, προθεσμία δέ.
20 Σπίλος μὴ λέγε, κηλὶς δέ. Πίομαι καὶ πιοῦμαι.
30 Ἦνίκα μὴ εἵπης ἀντὶ τοῦ πότε· ἔστι γὰρ ὥρας δηλωτικόν, οἷον εἰπόντος τινὸς „πηνίκα ἀποδημήσεις;“, ἐὰν εἵπης „μετὰ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας“, οὐκ ὀρθῶς ἐρεῖς, ἐὰν δὲ εἵπης „ἔωθεν“ ἢ „περὶ μεσημβρίαν“, ὀρθῶς. Ὁρθρινὸς οὐ, ὀρθριος δὲ καὶ ὄψιος ἄνευ τοῦ ν.
36 Ποταπὸς ἐπὶ τρόπου, οἷον „ποταπὸς Φρύνιχος;“, „ἐπεικὴς“· ποδαπὸς δὲ ἐπὶ γένους, οἷον „ποδαπὸς ἐστίν;“, „Θηβαῖος ἢ Ἀθηναῖος“. ἔστι γὰρ ἐκ τίνος δαπέδου. Πεινῆν, διψῆν διὰ τοῦ η.
44 Αὐθαδίζεισθαι, μὴ ἀναιδεύεσθαι. Τελευταῖον· οὐ τευτάζειν—σὺ δ' ὁ πάντα ἀκριβῶν καὶ τοῖς μακρῶ σου σοφωτέροις ἐπιτιμῶν ῥαδίως, τῷ ποτε τῶν καθαρῶς φωνῇν Ἑλλάδα ἀφιέντων τευτάζειν λέγοντι ἐνέτυχες; Βεβίασται ἢ κόρη, οὐκ ἔφθαρται.
50 Κόριον, ἢ κορίδιον, ἢ κορίσκη· τὸ δὲ κοράσιον παράλογον. Ἡ ὕσπληγξ, οὐχ ὁ ὕσπληγξ.
49 Ἴλὺς ποταμοῦ, τρυξ δὲ οἴνου ἢ ὑποστάθμη. Κακοδαιμονᾶν διὰ τοῦ α· εὐδαιμονεῖν διὰ διφθόγγου· εὐδαιμονοῦσι διὰ τῆς ου, κακοδαιμονῶσι δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου.
55 Κόρημα, οὐχὶ σάρον· καὶ κορεῖν καὶ παρακορεῖν, οὐχὶ σαροῦν. Ἀφῆλιξ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὁ πρεσβύτερος.
64 Ἀκέστης, οὐχ ἡπήτης· καὶ ἀκέσασθαι τὸ ἱμάτιον, οὐχ ἡπήσασθαι. Ἀγαθὸς μᾶλλον καὶ ἀγαθὸς μάλιστα, μὴ ἀγαθώτερος καὶ ἀγαθώτατος.
70 Γλωττοκομεῖον, οὐ γλωσσόκομον. Βραδύτερον, οὐ βράδιον.
72 Γρυλίζειν καὶ γρυλισμὸς συῶν, οὐ γρυλλισμὸς διὰ δύο λλ. Γογγυλὶς τὸ λάχανον, οὐ γογγύλη.
78 Ἀποκριθῆναι τὸ διαχωρισθῆναι, οὐ τὸ ἐναντίον συγκριθῆναι ἡγουν εἰς ἓν καὶ ταὐτὸν ἐλθεῖν· ἐπὶ δὲ τοῦ ἀποδοῦναι τὴν ἐρώτησιν ἀποκρίνασθαι λέγε. Ὅτι τῶν λαχάνων αἱ ἄνθαι ὄρμενα καλοῦνται, καὶ ἐξορμενίζεῖν τὸ βλαστάνειν καὶ ἐξανθεῖν.
81 Ἀσφάραγον, οὐκ ἀσπάραγον. Ἐκ παλαιοῦ, οὐχὶ ἀπὸ πάλαι ἢ ἔκπαλαι.

- 89 Ἐπὶ πολλῆς, οὐ μετὰ τῆς ἕξ. Ἀνατέλλει ὁ ἥλιος, ἐπιτέλλει δὲ ὁ Κύων ἢ ἄλλο τι.
- 99 Ἐνδον εἰσέρχομαι βάρβαρον, καὶ ἔσω διατρίβω· ἐρεῖς δὲ ἔνδον διατρίβω, ἔνδον εἰμί, ἔνδον ἐστίν, εἴσω παρέρχομαι. Ἐπίδοξον οὐ τὸν ἐπίσημον, ἀλλὰ τὸν ἐλπιζόμενον καὶ προσδοκώμενον.
- 105+106 Ἐσχατον, οὐχὶ ἐσχατώτατον· οὐδὲ ἀμεινότερον, καλλιώτερον, κρειττότερον ῥητέον· συγκριτικοῦ γὰρ συγκριτικὸν οὐ γίνεται. Εὐρέσθαι, οὐχ εὐρασθαι.
- 112 Εὖνως ἔχει μοι μὴ λέγε, ἀλλ' εὐνοϊκῶς. Εὐζωρον κέρασον καὶ εὐζωρότερον, οὐ ζωρότερον.
- 118 Ἦς ἐν ἀγορᾷ σόλοικον, λέγε οὖν ἦσθα, καὶ ἐὰν ἦς ἐν ἀγορᾷ. Ἡκηκόεσαν, ἐγεγράφεσαν, ἐπεποιήκεσαν, ἐνενοήκεσαν· ἀλλ' οὐ σὺν τῷ ι, ἐνενοήκεισαν.
- 120 Ὁ ῥύπος, οὐ τὸ ῥύπος. Μέθυσος ἀνὴρ οὐκ ἐρεῖς, ἀλλὰ μεθυστικός· γυνὴ δὲ μέθυσος.
- 126 Ἀχαριν ὁσμήν λέγε, ἀλλ' οὐ βρῶμον. Ἡρακλέα, Θεμιστοκλέα, ἀλλὰ μὴ Ἡρακλῆν.
- 128 Ἀνέωγεν ἡ θύρα μὴ εἵπης, ἀλλ' ἀνέωκται. Διεφθορὸς αἶμα μὴ εἵπης, ἀλλὰ διεφθαρμένον.
- 135 Ὅτι ἔνθα τραγωδοὶ καὶ κωμωδοὶ ἀγωνίζονται, λογεῖον λέγεται· ἔνθα δὲ οἱ αὐληταὶ καὶ οἱ χοροὶ, ὀρχήστραν, οὐ θυμέλην. Αἱ νῆες, οὐχ αἱ ναῦς, σόλοικον γάρ· οὐδὲ τὰς νῆας, ἀλλὰ τὰς ναῦς.
- 141 Εἰσιέναι διὰ τοῦ ε, τὸ δὲ εἰσίτω χωρίς. Κλαδᾶν ἀμπέλους, μὴ κλαδεύειν.
- 144 Πολίτης, μὴ συμπολίτης. Ῥάπισμα οὐκ ἐν χρήσει· τὸ γὰρ τὴν γνάθον πλατεῖα τῇ χειρὶ πληῆσαι ἐπὶ κόρρης πατάξαι Ἀθηναῖοί φασιν.
- 151 Κυνίδιον, οὐ κυνάριον. Ἐδεδίσαν· καὶ τοῦτο τῆς Λολλιανοῦ Μούσης· σὺ δὲ λέγε ἐδεδίσαν.
- 154 Ἀφείλετο, ἀφειλόμεν, οὐκ ἀφείλατο καὶ ἀφείλαμεν. Ἐπεξιὼν καὶ ἐπέξειμι, οὐχὶ ἐπεξελεύσομαι καὶ ἐπεξελευσόμενος.
- 160 Δυσωπεῖσθαι· τὸ ἐντρέπεσθαι καὶ μὴ ἀντέχειν δι' αἰδῶ· παρὰ δὲ τοῖς ἀρχαίοις τὴν ὑφώρασιν καὶ τὸ ὑποπτέειν. Κολάβους τοὺς ἐν τῇ λύρᾳ.
- 165 Ἀπόνιπτρον, οὐχὶ νίμμα. Μέσα τῶν δακτύλων, οὐ μεσοδάκτυλα· ἐναυτίασα γὰρ ἀκούσας τοῦτο.
- 170 Μέγα δυναμένους λέγε, οὐ μεγαστάνας. Ἰδιοῦσθαι, οὐκ ἐξιδιάζονται.
- 174 Αὐτότροφος μὴ λέγε, ἀλλ' οἰκόσιτος· μηδὲ οἰκογενῆ, ἀλλ' οἰκότριβα. Σφυρήτατον, καὶ ὀλόσφυρον, οὐχ ὀλοσφύρατον.
- 176 Ὀπωρώνης λέγε, οὐχὶ ὀπωροπώλης. Ἐξαμβλῶσαι, οὐκ ἐκτρῶσαι.
- 184 Ὅτι τὸ ἀναθέσθαι δύο σημαίνει· τὸ μεταγινώσκειν ἐφ' οἷς εἴρηκεν, οἷον „ἀνατίθεμαι εἰς αὐθις τὸ πρᾶγμα“, καὶ ἀνατιθέναι τὸ φορτίον. Σταθερὰ μεσημβρία, καὶ σταθερὰ γαλήνη· ἐμβριθὴς δὲ ἄνθρωπος.
- 186 Ἀναπeseῖν· οὐ καλῶς ἐπὶ τοῦ ἀνακλιθῆναι τάττεται· ἐὰν δὲ ἐπὶ τοῦ τὴν ψυχὴν ἀδημονῆσαι, καλῶς ἀνέπεσεν ἄνθρωπος ἡγουν τὴν ψυχὴν ἠθύμυσεν. Ἀνάκειται ἀνδριὰς καλῶς ἐρεῖς· ἀνάκειται δὲ ἐπὶ κλίνης οὐκέτι, ἀλλὰ κεῖται.
- 189 Σκεδάννυται, οὐ σκορπίζεται. Ἐνθήκη ἄτοπον, παρενθήκη δέ.
- 195 Ἐξυπνισθῆναι πάρες· ἀφυπνισθῆναι δέ. Ἀρτοποιός καὶ ἀρτοπόπος.
- 197 Βασίλεσσα· οὐδεὶς εἶπε τῶν ἀρχαίων, ἀλλὰ βασιλεία καὶ βασιλὶς. Σικχαίνομαι· τῷ ὄντι ναυτίας ἄξιον τοῦνομα· ἀλλ' ἐρεῖς βδελύττομαι.
- 200 Ἀλεκτρυὼν καὶ ἐπὶ θήλεος καὶ ἐπὶ ἄρρενος. Γλωττίδας αὐλῶν καὶ ὑποδημάτων, οὐ γλωσσίδας.
- 203 Διῶρυγος· οἱ δὲ ἀρχαῖοι διώρυχος. Διόσκοροι, οὐ Διόσκουροι.
- 207 Ὑστερίζειν τῷ καιρῷ οὐ λέγεται, ἀλλὰ τοῦ καιροῦ. Ἐπαιδὴ ποιητικόν· σὺ δὲ ἐπωδὴ λέγε.

- 215 Διδόασιν, οὐ διδοῦσιν. Πήχεος καὶ πήχεων δέον, οὐ πηχὸς καὶ πηχῶν.
- 218 Συντυχίαν λέγε, οὐ σύμπτωμα· ἢ οὕτω „συνέπεσεν αὐτῷ τότε γενέσθαι“. Κατορθῶσαι δόκιμον· τὸ δὲ κατόρθωμα ἀποδιοπομπώμεθα.
- 220 λέγειν οὖν χρή ἀνδραγαθήματα. Ὑπαίθριον, οὐχ ὕπαιθρον.
- 222 Προδωμάτιον, οὐ προκοιτών, ἐπεὶ δωμάτιον τὸν κοιτῶνα. Ῥοΐδιον, οὐ ροΐδιον.
- 229 Στύππιον, οὐ στυππέϊνον. Ἀντίρρησιν μὴ λέγε, ἀντιλογία δέ.
- 233 Καθέζομαι, καθεδοῦμαι, καθεδοῦνται, καθεδούμενος. Υἱέος, υἱεί.
- 234 υἱέα δὲ μὴ, ἀλλ' υἱόν. Ἀνέκαθεν ἐπὶ χρόνου φυλακτέον λέγειν, οἷον „ἀνέκαθέν μοί ἐστι φίλος“· λέγειν οὖν χρή „ἄνωθέν σοι φίλος εἰμί“.
- 235 τὸ δὲ ἀνέκαθεν, λέγε „ἀνέκαθεν κατέπεσεν“. Ἐκὼν εἶναι οὐ μὴ ποιήσω· ὅσοι δὲ ἐπὶ καταφάσεως, οἷον „ἐκὼν εἶναι ἐποίησα“, ἀμαρτάνουσιν.
- 240 Ὅρθρον καὶ ὀρθρεύεσθαι τὸ πρὸ ἀρχομένης ἡμέρας, ἐν ᾧ ἔτι λύχνῳ δύναται τις χρῆσθαι. ὁ οἱ πολλοὶ ἀμαρτάνοντες ὀρθρον λέγουσιν, τοῦτο {δ} οἱ ἀρχαῖοι ἕω λέγουσιν. Μάγειρος δόκιμον, τὸ δὲ μαγειρεῖον οὐκέτι, ἀλλ' ὀπτάνιον.
- 242 Φίλος μοι τυγχάνει ὢν, καὶ ἐχθρὸς μοι τυγχάνει ὢν. Ἐξετάζειν καὶ παραβάλλειν, οὐ συγκρίνειν οὐδὲ σύγκρισις.
- 244 Κατ' ἐκεῖνο τοῦ καιροῦ σὺν τῷ ἄρθρῳ. Ἐπέστησεν ἡγουν ἠπόρησεν, καὶ ἐπιστάσεως ἄξιον τὸ πρᾶγμα καὶ ἐπισκέψεως.
- 250 Ἵνα ἀγάγωσιν, οὐχ ἵνα ἄξωσιν. Καρποὺς ξηροὺς καὶ ὑγρούς, οὐ γεννήματα.
- 251 Ὑπὴντησε, συνήντησε. Ὀνυχίζειν καὶ ἐξονυχίζειν ἐπὶ τοῦ ἀκριβολογεῖσθαι τίθεται· τὸ δ' ἀπονυχίζειν τὸ τὰς ὑπεραυξήσεις τῶν ὀνύχων ἀφαιρεῖν.
- 261 Φλέϊνα τὰ ἀπὸ τοῦ φλέως πλεκόμενα. Πεποιθήσις οὐκ εἴρηται, ἀλλ' εἴ τι πιστεύειν ἢ πεποιθέναι.
- 264 Ἐγγειον μὴ λέγε, ἀλλ' ἐγγύτερον· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐν τῇ γῇ, οἷον „ἔγγυον κτῆμα“, εἴ τις χρῶτο, ἄριστα ἂν χρήσαιτο, ὥς καὶ Δημοσθένης „ἔγγειον τόκον“ λέγει. Ἐξάδελφος ἀποδιοπομπητέον, ὁ ἀνεψιὸς δὲ ρητέον.
- 275 Πανδοκεῖον, πανδοκεύς, πανδοκεύτρια. Ἐκτενῶς μὴ, δαψιλῶς δέ.
- 285 Πρώτως μὴ λέγε, ἀλλὰ πρῶτον. Παρακαταθήκη, οὐ παραθήκη.
- 287 Ἀπαράβατον μὴ, ἀπαραίτητον δέ. Ἀγωγὸν οἱ παλαιοὶ ἐπὶ τοῦ ἡγουμένου τινὰ ὁδόν· οἱ δὲ νῦν ἀγωγοὺς καλοῦσιν τοὺς ὁχετοὺς τῶν ὑδάτων.
- 291 Καρῆναι καὶ ἐκάρην ἐπὶ προβάτων, κείρασθαι δὲ ἐπὶ ἀνθρώπων. Δεξαμενὴ καὶ δεξαμένη καὶ κολυμβήθρα.
- 307 Εὐσχήμων ὁ καλὸς καὶ σύμμετρος, οὐχ ὁ πλούσιος. Ἐπίτεξ γυνή, οὐκ ἐπίτοκος.
- 309 Θετός, οὐκ ἐγκάθετος, ἢ εἰσποιητός ἢ ὑποβλητός. Ἡμίκακον μὴ λέγε, ἀλλ' ἡμιμόχθηρον.
- 315 Κόρυδον, οὐ κορυδαλόν. Καταμύειν, οὐ καμμύειν.
- 317 Καρατομεῖν· κεφαλοτομεῖν. Λάκαιναν γυναῖκα, Λακωνικὴν δὲ τὴν χώραν.
- 320 Μιαρὸς ἀρχαῖον. Γαμῶη μὴ λέγε, ἀλλὰ γαμοίη· τὰ γὰρ τῆς πρώτης καὶ τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων εὐκτικὰ διὰ τῆς οἱ λέγεται, τὰ δὲ τῆς δευτέρας διὰ τοῦ ω, γελῶη.
- 323 Τεχνικῶς, οὐκ ἐντέχνως. Τοῦ δίδωμι τὸ μὲν εὐκτικὸν διὰ τῆς οἱ διφθόγγου, τὸ δὲ ὑποτακτικὸν διὰ τοῦ ω μέγαλου.
- 325 Ἔδομαι, κατέδομαι, οὐ βρώσομαι. Ἄγαγε, ἀγαγών, ὥς ἄνελε, ἀνελών.

- 328 Ἀναίσθητος λέγε, τὸ δὲ ῥῆμα οὐ, τὸ ἀναισθητεύομαι· λέγε οὖν οὐκ αἰσθάνομαι. „Τὸν παῖδα τὸν ἀκολουθοῦντα μετ’ αὐτοῦ“, ὡς Λυσίας λέγει, μὴ εἴπης, ἀλλὰ τὸν ἀκολουθοῦντα αὐτῷ.
- 331 Βιωτικόν· ἀειδὴς ἢ λέξις· λέγε οὖν χρησίμων ἐν τῷ βίῳ. Ἐκλιπών, οὐκ ἐκλείψας.
- 344 Χρηστὸς τὸ ἦθος, οὐ τὰ ἦθη. Οὐ δήπου καὶ μὴ δήπου λέγε· ἀπόβλητον δὲ τὸ οὐχ οἶον καὶ μὴ οἶον.
- 349 Οἰκίας δεσπότης, οὐχ ὡς Ἄλεξις οἰκοδεσπότης. Οὐδηποτοῦν μὴ λέγε, ἀλλ’ ὄντινοῦν.
- 352 Πτώματα νεκρῶν ἢ οἴκων. Περίστασις· ἡ συμφορὰ κατὰ Στωϊκοῦς, οἱ δὲ ἀρχαῖοι τὴν διὰ τινα τάραχον παρουσίαν πλήθους.
- 353 „τίς ἦδε κραυγὴ καὶ δόμων περίστασις;“ Σώματα ἐπὶ τῶν ὠνίων ἀνδραπόδων, οἶον „σώματα πωλεῖται“, οὐ χρῶνται <***> (357) τὰ πρόσωπα.
- 359 Σύαγρος οὐ ῥητέον, ἀλλὰ σὺν ἄγριον. Συγγνωμονῆσαι οὐ χρή λέγειν, ἀλλὰ συγγνώναι.
- 361 Σιτομετρεῖσθαι μὴ λέγε, ἀλλὰ σῖτον μετρεῖσθαι. Στηθίνιον ὀρνιθίου οὐχ ὕγιως, ἀλλὰ στηθίδιον.
- 365 Φρονιμεύεσθαι μὴ λέγε, φρονεῖν δὲ τὰ ὄντα. Πεντετηρίς καὶ πεντετηρικὸς ἄγών.
- 387 Πεντάμηνον καὶ πεντέμηνον· πεντάπηχυ καὶ πεντέπηχυ· (388) ἐξάπηχυ καὶ ἑξήπηχυ, καὶ ἑξπλεθρον, καὶ ἑξπλευρον. Περιεσπάσθην ἐπὶ τοῦ ἐν ἀσχολίᾳ πάνυ κίβδηλον· τὸ γὰρ περισπᾶν καὶ περισπᾶσθαι ἐπὶ τοῦ παραινεῖν καὶ παραινέσθαι λέγουσιν· δέον οὖν ἄσχυλος λέγειν.
- 390 Πορνοκόπος καὶ πορνότριψ. Λίθαργος καὶ ἐπιλήσιμων.
- 395 Οἰκοδόμημα, οὐχὶ οἰκοδομή. Ὅναρ ἰδὼν ἢ ἐξ ὄνείρου ὄψεως, οὐ κατ’ ὄναρ, ὥσπερ οὐδὲ καθ’ ὕπαρ.
- 398 Λιθίδιον, οὐ λιθάριον. Καθό, οὐ καθώς.
- 400 Κακάβην, οὐ κάκαβον. Θριαλλίς, οὐκ ἐλύχνιον.
- 409 Τὰ ἑμαυτοῦ πράττω καὶ τὰ σαυτοῦ πράττε, οὐ τὰ ἴδια πράττω καὶ τὰ ἴδια πράττε. Ἐγκρατεύεται, οὐκ ἀκρατεύεται.
- 411 Αἰχμάλωτον γενέσθαι, οὐκ αἰχμαλωτισθῆναι. Ὡνησάμην· ἔνθα ἂν μὴ δυνηθῇς τὸ πρίασθαι ἢ τὸ ἐπρίαμην θεῖναι, ἐκεῖ τὰ ἀπὸ τοῦ εὖ ῥήματα τάττε· ἔνθα δ’ ἂν τὰ ἀπὸ τοῦ πρίασθαι, φυλάττου θάτερα.
- 412 οἶον „ὦνῃμαι οἰκίαν“· ἐνταῦθα γὰρ ἐγχωρεῖ τὸ ἐπρίαμην, οὕτω χρῆσις ἐπρίαμην· καὶ ἀνάπαλιν „ἔτυχον ἐωνημένος οἰκίαν ἢ ἀγρόν“· ἐνταῦθα οὐδὲν ἐγχωρεῖ τῶν ἀπὸ τοῦ πρίασθαι· μένει τὸ ἐωνημένος· δεῖ γὰρ λέγειν πρίαμενος· τὸ γὰρ ἐωνησάμενος ἀδόκιμον. Ἀνυπόδητος σὺν τῷ ἡ, οὐ σὺν τῷ ε, καὶ ὑποδήσασθαι.^[5]
- 420 Εὖρημα, οὐχ εὖρεμα. Προσδεῖσθαι, οὐ προσδέεσθαι.
- 422 Ἀπηρτισμένον, ἀπήρτικα, καὶ τὰ ἀπὸ τούτων ἅπαντα σόλοικα· ἀποτελέσθαι καὶ ἀποτελεσμένον.